

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

26. de Confirmatione Definitionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

nium gentium, quem illo clarissimo die, scelerate, vidisti, tum cum omnes Principes civitatis, omnes ordium, atque ætatum civium, se non de civis, sed de civitatis salute ferre ceñsebant.) Huiusmodi definitiones planè graves, & oratoriæ sunt.

De confirmatione definitionis.

CAPVT XXVI.

Arist. top.
l. 7. c. 5.
καὶ τὸν ἑστῶ-
σαν ὄρον ἀ-
ναμύναται.

Diogen.
Laert. 10.
Diogen.

Tertull. in
Apol. c. 1.

Cic. l. 1. de
natura
Deorum.

VT definitionem suis partibus absolutam facere satis operosum est; sic inuolidam refellere facillimum. Vbi enim aliquid improprium, commune, metaphoricum est assignatum, illud statim aduersarijs magnam suggerit ansam cauillationis. Definierat semel Plato hominem animal implume, bipes: Diogenes Cynicus homo dicax, & Academicorum irrisor, gallum deplumem, & nudum in mediam Platonis scholam proieciens, *En homo* (inquit) *Platonium*; sic misicæ plerumque ludunt oratores, vbi inanes, & mancas aduersariorum definitiones refellunt, & definitis non conuenire, imò contraria prorsus accommodari posse ostendunt. Sic Tertull. in Apologetico, *Quid hoc mali est, quod naturam mali non habet: timor est, pudorem, terrorem, satisfactionem, poenitentiam, deplorationem.* Quid hoc mali est, cuius reus gaudet: cuius accusatio uotum est, & poena felicitas: non potes dementia dicere, qui reuincere ignorare. Sic Velleius apud Ciceronem lib. 1. de natura Deorum contra Stoicos, qui mundum animantem, immortalem, beatum, & rotundum dicebant, agit cauillatione. *Nunc autem habemus* (inquit) *admirabor eorum tarditatem, qui animantem immortalem, & eundem beatum, & rotundum esse velint, quod ea forma ullam neget esse pulchriorem Plato. At mihi vel cylindri, vel quadrati, vel conii, vel pyramidis videtur esse formosior. Quæ vero vita attribuitur isti rotundo Deo? nempe ea celeritate contorqueatur, cui par nulla cogitari quidem possit in qua non video, vbi nam mens constans, & vita beata possit insistere, quodque in nostro corpore, si minima ex parte significetur, molestum sit: cur hoc idem non habeatur molestum in Deo? Terra enim profectò quoniam pars mundi est, pars est etiam Dei. Atqui terræ maximas regiones inhabitabiles, atque incultas videmus, quod pars eorum appulsu solis exarsit, pars obriguerit nunc, primumque, longinquo solis accessu,*

quæ, si mandus est Deus, quoniam partes mundi sunt, Dei membra, partim ardentia, partim refrigerata dicenda sunt. Vides quam latus pateat in istis confutationibus campus, vbi profertim aliquid absurdi est ab aduersarijs prolatum: Continuo orator sua dexteritate trullam faciet de Minerua. Et hæc in confutatione totius corporis.

Alias vnum membrum reprehenditur, si quid dictum laxius, & quid strictius conclusum, vt ex definitionis vitijs est colligere, si plenè reprehendi non potest; vellicatur, distorquetur, durius accipitur.

Sic malignè Cæcilium, quæ de Dei scientia, & prouidentia dicuntur à Christianis, interpretatur Deum (inquit) illum suum, quem nec ostendere possunt, nec videre, in omnium mores, actus omnium, verba denique, & occultas cogitationes diligenter inquirere, discurrere scilicet, atque vbi que præsentem: Molestum illum volunt, inquietum (vides *καὶ ἔδωκε*, nihil cum huiusmodi dictum in Dei definitione) impudenter etiam curiosum: Si quidem stat factis omnibus, locis omnibus intererat: cum nec singulis inseruire possit per vniuersa districtus, nec vniuersis sufficere in singulis occupatus.

Ad cauendas istas illusiones in contentiosis orationibus, vt quæ pugna: sunt, & bellorum, argendum sic cè, concludendum strictè, colligendum acutè: abstinendum similibus, & metaphoricis, ad summum oportet.

Τὰ σῶμα οὐκ ἔστιν, τὴν σκάρην σκάρην λέγειν.

De partium enumeratione, Locis dignitas, & definitio.

CAPVT XXVII.

EA demum est diuinæ naturæ perfectio, vt nullius rei indiga, nulla quoque partium congerie ad suæ integritatis absolutam rationem conerescere possit. At cætera rerum creaturarum genera, vt ab hac simplicitate longè dista sunt, atque remota, sic etiam diuersarum partium nexibus coalescunt, quarum spectata in singulis cognitio, nos ad totius notitiam facili quodam itinere conducit. Quamobrem inter locos, partium enumeratio plurimum obtinet splendoris, vt quæ non modò ad rem dignos-